

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 17.

Vydána dne 27. března 1936.

Cena: Kč 1.—.

Obsah: (57.—64.) 57. Zákon o trestnosti pytlactva v zemi Slovenskej a Podkarpatoruskej. — 58. Nařízení, kterým se mění vládní nařízení ze dne 5. srpna 1933, č. 170 Sb. z. a n., a vládní nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 241 Sb. z. a n., o mimořádné úpravě těžby dřeva a úpravě lesního a dřevařského hospodářství. — 59. Vyhláška o úpravě těžby dřeva v hospodářském roce 1936/1937. — 60. Nařízení o podmínkách, za jakých se nabývá zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, a o platnosti ustanovení vydaných pro ostatní obory odborné praxe lékařské i pro obor zubního lékařství. — 61. Vyhláška o dalších přístupech k Madridské dohodě o potlačování falešných údajů o původu zboží. — 62. Vyhláška o dalších přístupech k Pařížské unijní úmluvě na ochranu živnostenského vlastnictví. — 63. Vyhláška o přístupu pásma Tangerského k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek a o výpovědi Nizozemskou Indií. — 64. Vyhláška o rozšíření účinnosti dodatkové úmluvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Británie a Severního Irska ze dne 15. února 1935 o civilním řízení soudním na Nový Foundland.

57.

Zákon ze dne 5. marca 1936 o trestnosti pytlactva v zemi Slovenskej a Podkarpatoruskej.

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

(1) Kto si privlastní zviera, na ktoré iný má právo poľovky (pytlactvo), trestá sa podľa ustanovenia o krádeži (diel II, hlava XXVI trestného zákona čl. V/1878, §§ 48 a 49 trestnej novely zák. čl. XXXVI/1908 a zákon zo dňa 21. marca 1929, č. 31 Sb. z. a n., ktorým sa menia a doplňujú trestné zákony a trestné poriadky).

(2) Pytlactvo je zločinom tiež v tom prípade, keď bolo spáchané na zveri v obore alebo so zvláštnou smelosťou a hodnota zvere presahuje čiastku 500 Kč.

§ 2.

Zrušujú sa ustanovenia zák. čl. XX/1883, najmä § 26 a 27, a zákona zo dňa 25. júna 1929, č. 98 Sb. z. a n., ktorým sa doplňujú a čiastočne menia niektoré ustanovenie honebne-policajných, najmä o hájení zvere, pokiaľ obsahujú odchýlné predpisy o trestnosti pytlactva ako honebného priestupku.

§ 3.

(1) Tento zákon platí v zemi Slovenskej a Podkarpatoruskej a nadobudne účinnosť dňom vyhlásenia.

(2) Prevedie ho minister spravodlnosti a minister vnútra.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Černý v. r.

58.

Vládní nařízení ze dne 20. března 1936,

kterým se mění vládní nařízení ze dne 5. srpna 1933, č. 170 Sb. z. a n., a vládní nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 241 Sb. z. a n., o mimořádné úpravě těžby dřeva a úpravě lesního a dřevařského hospodářství.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 26. června 1935, č. 131 Sb. z. a n.:

§ 1.

§ 1, odst. 2 vl. nař. č. 170/1933 Sb. z. a n. bude zníti takto:

„(2) Se zřetelem na poměry lesní výroby nebo spotřeby dřeva může vláda vyhláškou pro tuto dobu těžební kvotu uvedenou v odstavci 1 zvýšiti až do 60% roční těžby (mýtní i předmýtní), v hospodářském roce 1936/1937 až do 70% roční těžby (mýtní i předmýtní).“

§ 2.

§ 2 vl. nař. č. 170/1933 Sb. z. a n. se doplňuje novým odstavcem pátým tohoto znění:

„(5) Bude-li vyhláškou podle § 1, odst. 2 vydanou zvýšena těžební kvota nad 60% roční těžby (mýtní i předmýtní), má majitel lesa, kterému byla povolena podle dosud platných předpisů na hospodářský rok 1936/37 těžba nad 60% roční těžby (mýtní i předmýtní), nárok na vrácení syndikátních příspěvků zaplacených za zvýšenou těžbu přes 60% až do těžební kvoty vyhláškou stanovené.“

§ 3.

§ 3, odst. 1 vl. nař. č. 170/1933 Sb. z. a n. bude zníti takto:

„(1) K zajištění odbytu, zpeněžení dřeva domácího původu a zabezpečení zásobování obyvatelstva a podniků dřevem za přiměřené ceny, jakož i k provádění kompenzačních obchodů zřizuje se dřevařský syndikát, v němž vedle zástupců státu (ministerstva zemědělství, průmyslu, obchodu a živností, financí, vnitra, sociální péče a zahraničních věcí) mohou se zúčastniti zájmové nebo hospodářské organizace zabývající se výrobou nebo zpracováním nebo distribucí dřeva a zástupci ústředních organizací zaměstnaneckých a spotřebitelských.“

§ 4.

Ustanovení § 2 vl. nař. č. 241/1935 Sb. z. a n. se zrušuje.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1936; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Dérer v. r.

Najman v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Zadina v. r.

Machník v. r.

Nečas v. r.,

též za ministra Bechyně.

Dr. Czech v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

59.

Vládní vyhláška

ze dne 24. března 1936

o úpravě těžby dřeva v hospodářském roce 1936/1937.

Vláda republiky Československé vyhlašuje podle § 1, odst. 2 vládního nařízení ze dne 5. srpna 1933, č. 170 Sb. z. a n., ve znění vládního nařízení ze dne 20. března 1936, č. 58 Sb. z. a n., o mimořádné úpravě těžby dřeva a úpravě lesního a dřevařského hospodářství:

Se zřetelem na poměry lesní výroby a spotřeby dřeva zvyšuje se pro hospodářský rok 1936/1937 těžební kvota uvedená v § 1, odst. 1 vl. nař. č. 170/1933 Sb. z. a n. ve znění vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 273 Sb. z. a n., vládního nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 241 Sb. z. a n., a vládního nařízení č. 58/1936 Sb. z. a n. na 70% roční těžby (mýtní i předmýtní), stanovené nebo povolené podle §§ 1 až 6 zákona ze dne 29. února 1928, č. 37 Sb. z. a n., o zatímní ochraně lesů.

Vládní vyhláška ze dne 27. prosince 1935, č. 242 Sb. z. a n., o úpravě těžby dřeva v hospodářském roce 1936/1937 pozbývá účinnosti.

Dr. Hodža v. r.

60.

Vládní nařízení

ze dne 20. března 1936

o podmínkách, za jakých se nabývá zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, a o platnosti ustanovení vydaných pro ostatní obory odborné praxe lékařské i pro obor zubního lékařství.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1, odst. 2 zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 303 Sb. z. a n., o zubním lékařství a zubní technice, ve znění zákona ze dne 11. července 1934, č. 171 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Výcvik na zubních klinikách tuzemských lékařských fakult anebo na Státním ústavu pro zubní lékařství, dále krátce „ústavech“ zvaných, jímž se nabývá zvláštní odborné způsobilosti pro zubní lékařství, trvá dva roky (24 měsíců) a rozděluje se celkem

na 8 běhů, jejichž začátek jest 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října každého roku.

(2) Pro vojenské lékaře z povolání trvá doba výcviku na ústavech jeden rok (12 měsíců) pod podmínkou, že po tomto výcviku bude následovati jednoroční prakse na zubním oddělení některé vojenské nemocnice pod vedením odborníka-zubního lékaře.

(3) Do výcviku mohou býti přijati jen doktoři veškerého lékařství, kteří jsou oprávněni vykonávati lékařskou praxi podle zákona ze dne 28. června 1929, č. 114 Sb. z. a n., o výkonu lékařské praxe.

(4) Lékaři o přijetí do výcviku se ucházející předloží přednostovi ústavu, na němž hodlají výcvik započítati, osobní doklady, diplom doktora veškerého lékařství a osvědčení o státním občanství. Cizinci předloží místo osvědčení o státním občanství průkaz o tom, že jim byl povolen výkon lékařské praxe v takovém rozsahu, že se povolení vztahuje i na ústav, na němž hodlají výcvik konati. O přijetí rozhoduje přednosta ústavu, bera zřetel též ke kapacitě ústavu.

(5) Výcvik možno započítati toliko na počátku některého běhu, t. j. 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října.

§ 2.

(1) Přednosta ústavu pečuje o to, aby účastníci výcviku během výcvikové doby odborně se cvičili ve všech odvětvích zubního lékařství.

(2) Přednosta ústavu vhodným způsobem se přesvědčuje o tom, zda účastníci vykazují náležitou frekvenci a píli a zda získávají náležitou odbornou způsobilost; může ty, kdož nečinností nebo nepřislušným chováním se ukázali nehodnými, z výcviku na ústavu vyloučiti. Vyloučení takové musí býti schváleno ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, pokud pak jde o zubní kliniky, ministerstvem školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 3.

(1) Výcvik možno vykonati buď veškerý na jednom ústavu nebo postupně na více ústavech, avšak tak, že první rok výcviku se koná na jednom ústavu.

(2) Při přestupu na druhý ústav zašle přednosta prvního ústavu přednostovi ústavu, na němž hodlá lékař ve výcviku pokračovati, krátký popis činnosti tohoto lékaře, v němž vyznačí zejména dobu vstupu a odchodu z ústavů, počet absolvovaných a započítatelných běhů, schopnosti a píli, jakož i dosavadní

výsledky, případně i neomluvený a v kursu promeškaný čas. Pokud jde o vojenské lékaře z povolání, zašle přednosta ústavu tento popis činnosti po ukončení jednoročního výcviku přednostovi zdravotní služby 1. divise.

§ 4.

(1) Výcvik musí býti konán zpravidla nepřetržitě. Byl-li přerušován, nesmí jednotlivé přerušení přesahovati dobu jednoho roku, leda by šlo o těžkou nemoc, nebo vojenskou službu.

(2) Za přerušení pokládá se též taková doba výcviku, při které účastník nevykázal náležitou frekvenci a píli a nezískal náležitou odbornou způsobilost. O přerušení takovém musí býti účastník koncem každého běhu přednostou ústavu uvědomen. Běh, který nebyl uznán, nutno nahraditi.

(3) Za přerušení výcviku se nepokládá a do doby výcviku se vpočítává dovolená, která každému účastníku může býti povolena v době až 4 týdnů v roce, pokud se týče doba vojenského cvičení během výcviku konaného, anebo nepřítomnost pro nemoc, netrvající celkem déle než 6 týdnů v roce.

§ 5.

(1) Účastníci zapraví za celý výcvik do státní pokladny poplatek Kč 3.000, v 8 lhůtách, počátkem každého běhu splatných. Podrobnosti stanoví a předpisy o případném posouvání placení poplatků v případech ohleduplných vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem financí, pokud pak jde o zubní kliniky, ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a s ministerstvem financí.

(2) Od tohoto poplatku jsou osvobozeni asistenti a demonstrátoři ústavů, kteří před promocí působili na ústavech bezplatně po dobu aspoň dvou let, a vojenští lékaři z povolání.

§ 6.

Po řádném ukončení výcviku vystaví přednosta ústavu, na němž výcvik byl ukončen, účastníku výcviku vysvědčení podle přípojeného vzoru (A). Vojenským lékařům z povolání vystaví toto vysvědčení přednosta ústavu, jakmile předloží potvrzení, že splnili podmínky stanovené v § 1, odst. 2.

§ 7.

(1) Žádost za udělení titulu odborného zubního lékaře podává se u zemského úřadu, v je-

hož obvodu žadatel hodlá odbornou zubní praxi vykonávat, a musí býti doložena průkazy o oprávnění k výkonu lékařské praxe podle §§ 1 až 6 zák. č. 114/1929 Sb. z. a n., křestním (rodným) listem a vysvědčením podle § 6 tohoto nařízení.

(2) Titul odborného zubního lékaře uděluje zemský úřad, přihlížející k průkazům v předcházejícím odstavci uvedeným.

§ 8.

Ustanovení §§ 14 až 16 vládního nařízení ze dne 1. března 1932, č. 39 Sb. z. a n., o užívání titulu odborného lékaře, platí obdobně při užívání titulu odborného zubního lékaře.

§ 9.

(1) Ustanovení §§ 3 až 5 vládního nařízení ze dne 25. června 1926, č. 93 Sb. z. a n., kterým se zřizuje Státní ústav pro zubní lékařství, pozbývají tímto platnosti.

(2) Lékaři, kteří před účinností tohoto nařízení již započali výcvik na Státním ústavu pro zubní lékařství, anebo kteří tou dobou již

byli ustanoveni asistenty zubní kliniky, mohou po splnění podmínek vládního nařízení č. 93/1926 Sb. z. a n. dosáhnouti zvláštní způsobilosti pro zubní lékařství a tím práva na titul zubního lékaře podle dosavadních předpisů.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, pokud pak jde o zubní kliniky, ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Dr. Hedža v. r.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Zadina v. r.

Dr. Černý v. r.

Machník v. r.

Dr. Franke v. r.

Nečas v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Czech v. r.

Najman v. r.

Tučný v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Zubní klinika university.....Příloha A k vl. nař. č. 60 Sb. z. a n.Státní ústav pro zubní lékařství v Praze.

Vysvědčení.

Pan(í) MUDr. nar. dne

..... přisl. do

absolvovalběhů výcviku podle vládního nařízení ze dne

Do výcviku vstoupil na

kdež absolvovalběhů od do

Ve výcviku pokračoval na

.....od do

Výcvik skončil na dne

Posudek: Pan(í) MUDr. nabyt(a) způsobilosti pro

odborné vykonávání zubního lékařství.

V dne

Přednosta:

Kulaté razítko:

61.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 16. března 1936
o dalších přístupech k Madridské dohodě o po-
tlačování falešných údajů o původu zboží.**

Podle čl. 5 Dohody o potlačování falešných údajů o původu zboží, uzavřené v Madridu dne 14. dubna 1891, revidované ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, přistoupily k ní nově Maďarsko s účinností od 5. června 1934 a pásma Tangerské s účinností od 6. března 1936.

Tím doplňují se vyhlášovací doložky Dohody uveřejněné pod č. 23/1933 Sb. z. a n. a pod č. 419/1921 Sb. z. a n. a vyhlášky ministra zahraničních věcí ze dne 8. srpna 1932, č. 146 Sb. z. a n. a ze dne 2. března 1934, č. 45 Sb. z. a n.

Dr. Krofta v. r.

62.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 16. března 1936
o dalších přístupech k Pařížské unijní úmluvě
na ochranu živnostenského vlastnictví.**

Podle čl. 16 Unijní úmluvy na ochranu živnostenského vlastnictví, uzavřené v Paříži dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, přistoupily k ní nově Švédsko s účinností od 1. července 1934, Japonsko (s Koreou, Formosou a Již. Sachalinem) s účinností od 1. ledna 1933 a pásma Tangerské s účinností od 6. března 1936.

Tím doplňuje se vyhlášovací doložka Úmluvy uveřejněná pod č. 22/1933 Sb. z. a n. a vyhlášky ministra zahraničních věcí ze dne 6. října 1921, č. 364 Sb. z. a n., ze dne 11. července 1931, č. 129 Sb. z. a n. a ze dne 2. března 1934, č. 44 Sb. z. a n.

Dr. Krofta v. r.

63.

**Vyhláška ministra zahraničních věcí
ze dne 16. března 1936
o přístupu pásma Tangerského k Madridské
dohodě o mezinárodním zápisu továrních nebo
obchodních známek a o výpovědi Nizozemskou
Indií.**

Podle čl. 11 Dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, uzavřené v Madridu dne 14. dubna 1891, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtoně dne 2. června 1911 a v Haagu dne 6. listopadu 1925, přistoupilo k ní pásma Tangerské s účinností od 6. března 1936.

Nizozemsko vypovědělo za Nizozemskou Indií tuto dohodu dne 4. listopadu 1935, takže Dohoda pozbývá podle čl. 17 b) Pařížské unijní úmluvy pro Nizozemskou Indií účinnosti dnem 4. listopadu 1936.

Tím doplňuje se vyhlášovací doložka Dohody uveřejněná pod č. 24/1933 Sb. z. a n. a vyhlášky ministra zahraničních věcí ze dne 6. října 1921, č. 365 Sb. z. a n., ze dne 11. července 1931, č. 128 Sb. z. a n., ze dne 20. května 1933, č. 87 Sb. z. a n. a ze dne 2. března 1934, č. 46 Sb. z. a n.

Dr. Krofta v. r.

64.

**Vyhláška ministrů zahraničních věcí
a spravedlnosti
ze dne 23. března 1936
o rozšíření účinnosti dodatkové úmluvy mezi
republikou Československou a Spojeným Krá-
lovstvím Velké Británie a Severního Irska ze
dne 15. února 1935 o civilním řízení soudním
na Nový Foundland.**

Vláda Jeho Britského Veličenstva oznámila podle čl. 8, odst. 1 dodatkové úmluvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Británie a Severního Irska ze dne 15. února 1935 o civilním řízení soudním (č. 178/1935 Sb. z. a n.), že rozšířila účinnost této úmluvy na Nový Foundland.

Rozšíření nabývá účinnosti dnem 25. března 1936.

Dr. Krofta v. r.

Dr. Dérier v. r.